

אתנהיר אתנהיר בחמש נהורין.

במאי אתנהיר, מחד שבילא דטמיר וגניז, (דף קכ"ג ע"א) דאתדבק ביה אבא, דכתיב, (איוב כח) נתיב לא ידעו עיט וגו'. כמה דאתדבק דכורא בנוקבא, ואתעברת, ואולידת, ואפיקת חמש נהורין. (ד"א מאינון חמש) ומאינון חמש נהורין, אתגליפו חמשין תרעין, דנהורין סגיאין. חמשין אינון, לקבליהון, תשע וארבעין פנים טהור, תשע וארבעין פנים טמא, באורייתא, אשתאר חד, והאי חד אתנהיר בכלא, וההוא דאבא, הוה תלי. פד מתחברן פחדא, ומתישבן במלפא, אקרון שפון דמלפא. ובגיני כה, גזר מלין דקשוט.

ופומא, בהו תלייא, פתיחותא דפומא. מאי פומא. אלא דעת גניז בפומא דמלפא, דאקרי תפארת. פשיטותא דתפארת, דכל אוצרין וכל גוונין אתאחדן ביה. דכתיב, (משלי כד) ובדעת חדרים ימלאו. וההוא דעת, הוא גניז, באימא ומלפא. ומלייא כל אדרין ואכסדראין. וכד אתער נהירו דביה ונפיק, כדין אקרי פה יי. ושפון דאינון תרין נהורין מאבא ומאימא, בשעתא דאתערען בההיא נהירו דדעת, מתחברן פחדא, ומלין אתגזרו בקשוט, בחכמה בתבונה ובדעת. וכדין, כל מלין דקודשא בריך הוא, באלין אתגזרו.

נהרין תלת אלין, ועיילין בגו לגו, ואתעטרו בחד. וכד מתחברן בעטורא חד, כדין (ס"א וכד מתחברן תלת אלון בעטורא חד ועיילין בגו לגו ואתעטרו בחד כדיו) אקרון (שיר השירים ה) חכו ממתקים. ואינון חיה דמלפא, ואקרון, מתיקא דמלפא. ועל האי כתיב, (תהלים לד) טעמו וראו כי טוב יי. ובהאי חיה, תליין כל אינון שליטין והורמנין דמלפא, דכתיב, (תהלים לג) וברוח פיו כל צבאם.

בהאי חיה שלימותא דכלא אשתכח. ובגיני כה, כל אתון דאינון בהאי אתר שלימותא אתחזייא בהו. אחה"ע, א', (ג"ה) נהירו דעתיקא קדישא סתימאה דכל סתימין. ח', נהירו דחכמתא, דלא אשתכח ולא אתדבק דכתיב, (איוב כח) לא ידע אנוש ערפה. ה', נהירו דאימא, דנהיר ונגיד ונפיק, ומשקי לכלא, וינקא לבנין, עד דמטי ההוא רבות, ומלי לצדיק, ואיהו אתקטר בנוקבא תפאה, ואתברכא מגיה, ולא מתפרשין דא מן דא. חוור מגו סומק, דכתיב, (שיר השירים ד) הר המור גבעת הלבונה. ע', נהירו דשבעין אנפין, דאתזנו מהאי רוחא, דנפיק מן פומא, כדין שבעין שמהן דקודשא בריך הוא. לקבלהון בארעא, (בראשית מו) כל הנפש לבית יעקב הפאה מצרימה שבעים. דהא יעקב אילנא בארעא, ואינון שבעין נפש, שבעין ענפין.

מאלין אתוון, נהירין ארבע אחרנין. מא' נהיר גימ"ל, דאיהי אגר טב  
 לצדיקייא, דאקרי גמול, ועל דא כתיב (ישעיה נח) אז תתענג על יי'.  
 מח' נהיר יו"ד, דהיא חכמה, פלא אסתים ביו"ד, דאיהי סתימא מפל  
 סטרוי, ובגין פה, לא אשתכח, דכתיב, (איוב כח) ולא תמצא בארץ החיים.  
 מה', נהיר פ"ף. דאיהו נהירו ומשח רבות, דאתרק מאימא, לההוא אתר  
 דאתקרי קרן, ואקרי קרן היובל. ודא מלכות דוד. ובגין פה, לית משיחא,  
 אלא ברזא דכ"ף.

ק' מע' נהיר ק', פמה דע' שבועין, פה ק' מאה, דאינון שלימו, והכי הוא,  
 ובגין פה, בהאי חיה שלימו דכלא. (ד"א שלמא דכלא) וכל מאן דיידע רזא  
 דא, ואזדהר ביה, זפאה חולקיה.

גופא דמלפא, אתפשטותא דתפארת, דגוונין ביה מתחברן. דרועין  
 דמלפא, נהירו דחסד וגבורה. ובגין פה ימין ושמאל. מעוי בדעת  
 אתתקנו, עייל ברישא, אתתקן ואתפשט לגו, ובגו גופא.

שוקין אתאחדן בתרין נהורין, ואינון תרין נהורין ממש. שוקין ותרין  
 פליין. פלהו (ס"א תליו ומתחברו) מתחברן באתר חד, דתמן אתפנש פל  
 רבות, וכל משחא דגופא. ומתמן, שריין פל ההוא רבות, לאתר דאתקרי  
 יסוד עולם. יסוד, מההוא אתר דאקרי עולם. ומאן איהו. נצח והוד, ועל  
 פה, יי' צבאות שמו בריה הוא בריה שמייה לעלם ולעלמי עלמין.

פל הני תקונין, אתיין לאתחברא בחד, עד דכל רבות קדשא, נטיל פלא  
 האי יסוד, ואשדי לנוקבא, ומתברכא מגיה. אימתי מתברכא (דף קכ"ג)  
 מגיה. בשעתא דאתתקנו דינין דלתתא. וכד דינין מתתקנין לתתא,  
 מתתקנין לעילא, וכל תקונין דמלפא, בחדוותא, בשלימו, דאינון שמא  
 קדישא, והוה כלא חד. וכדין הוא שארי בגווייהו, דכתיב, (תהלים פב) אלהים  
 נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט.

וכד דינין לא מתתקנו לתתא, פביכול הכי לעילא. דכל תקונין לא מתישרון  
 הכי, דהא אימא אסתלקת מעל בנין, ובנין לא ינקי, דהא יסוד לא  
 אשדי בנוקבא, וכל דינין מתערין, וחויא תקיפא שלטא. פביכול, תקוני  
 מלפא על דינא אסתלקו, דכיון דהאי נוקבא לא מתברכא, וצדיק לא  
 נטיל. וחויא תקיפא שלטא. ווי לעלמא דינקא מנייהו.

אמר רבי אלעזר, פל הני תקונין, אפא גלי לון, בגין דלא ייעול בכסופא  
 לעלמא דאתי. השתא אמאי אצטריכו לאתגלאה. אמר ליה רבי  
 אפא, ההוא דאנא פתבנא מבוצינא קדישא, אמנינא (פתבניה) לגבי חבריא,  
 דהא אינון ידעין מלין, והא אצטריף למנדע, דכתיב, (שמות י) וידעתם פי